

ΟΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Επιλεκτικά αναφέρουμε τις πιο κραυγαλέες αντιφάσεις τής Καινής Διαθήκης :

1. Την γενεαλογία του Ιησού βρίσκουμε στο ευαγγέλιο του Ματθαίου και του Λουκά. Το περίεργο είναι πως ο ένας κάνει αναφορές σε πρόσωπα που αγνοεί ο άλλος.

Για παράδειγμα, ποιός είναι τελικά πατέρας του Ιωσήφ; ο Ιακώβ σύμφωνα με τον Ματθαίο ή ο Ηλί όπως θέλει ο Λουκάς;

2. Κατά τον Ματθαίο ο Ιησούς γεννήθηκε στην Βηθλεέμ και αργότερα πήγε στην Ναζαρέτ («Και καθώς ήρθε, κατοίκησε σε μια πόλη, που την έλεγαν Ναζαρέτ* για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε διαμέσου των προφητών, ότι, Ναζωραίος θα ονομαστεί » Ματθαίος 2:23). Κατά τον Λουκά, συνέβη το αντίθετο. Οι γονείς του Ιησού κατ- οικούσαν στη Ναζαρέτ και πήγαν στη Βηθλεέμ για την απογραφή και εκεί γεννήθηκε ο Ιησούς (« Ανέβηκε δε από τη Γαλιλαία και ο Ιωσήφ, από την πόλη Ναζαρέτ, στην Ιουδαία, στην πόλη του Δαβίδ, που αποκαλείται Βηθλεέμ » Λουκάς 2:4)

3. Τελικά ποιό το όνομα του παιδιού ;

Ματθαίος 1:23 « Δέστε, η παρθένος θα συλλάβει, και θα γεννήσει έναν γιό, και θα αποκαλέσουν το όνομά του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ », που ερμηνευμένο σημαίνει: Μαζί μας είναι ο Θεός.

Ο ίδιος, διαφωνεί με τον εαυτό του και στο 1:25 γράφει: Και δεν τη γνώριζε, μέχρις ότου γέννησε τον πρωτότοκο γιο της• και αποκάλεσε το όνομά του ΙΗΣΟΥ.

4. Πόσα θαύματα έκανε ο Ιησούς; Σύμφωνα με τον Ματθαίο 18, τον Μάρκο 17, τον Λουκά 19, ενώ ο Ιωάννης αναφέρει μόνο 7. Δεν μιλάνε, όμως, για τα ίδια. Το μόνο θαύμα που αναφέρουν και οι τέσσερις είναι αυτό του πολλαπλασιασμού των άρτων, ενώ το μεγαλύτερο θαύμα, την ανάσταση του Λαζάρου, το βρίσκουμε μόνο στον Ιωάννη. Σαν να μην έφτανε η σιωπή των υπολοίπων, ο Παύλος στις Πράξεις αμφισβητεί εντελώς το θαύμα όταν στο 26:23 περιγράφει τον Ιησού ως τον πρώτο που γύρισε από τους νεκρούς (« ότι ο Χριστός επρόκειτο να πάθει, ότι, αφού αναστήθηκε πρώτος από τους νεκρούς, πρόκειται να κηρύξει φως στον λαό και στα έθνη »).

5. Στις πράξεις μαθαίνουμε πως το τέλος του Ιούδα ήταν ένα ατύχημα.

Στο κτήμα που αγόρασε με τα τριάκοντα αργύρια έπεσε και άνοιξε η κοιλιά του.

(Πράξεις 1 : 18-19 « Ούτος λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της αδικίας, και πεσών πρόμυττα εσχίσθη εις το μέσον, και εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού• και έγεινε γνωστόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, ώστε ο αγρός εκείνος ωνομάσθη εν τη ιδία αυτών διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αίματος) Ο Ματθαίος, διαφωνεί. Ο Ιούδας όχι μόνο δεν αγόρασε κτήμα, αλλά μετανιωμένος πέταξε τα χρήματα και αυτοκτόνησε (Ματθαίος 27:3-5 « Τότε, ο Ιούδας, αυτός που τον παρέδωσε, βλέποντας ότι καταδικάστηκε, αφού μεταμελήθηκε επέστρεψε στους πρεσβύτερους τα 30 αργύρια, λέγοντας :

Αμάρτησα, επειδή παρέδωσα αθώο αίμα. Και εκείνοι είπαν : Και σε μας, τι; Αφορά εσένα. Και ρίχνοντας τα αργύρια μέσα στον ναό, αναχώρησε• και φεύγοντας κρεμάστηκε).

6. Τελικά, ποιά ήταν τα τελευταία λόγια του δασκάλου τους;

Ματθαίος 27:46: Και γύρω στην ένατη ώρα, ο Ιησούς αναβόησε με δυνατή φωνή, λέγοντας : « Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί ; », δηλαδή, « Θεέ μου, Θεέ μου, για ποιόν σκοπό με εγκατέλειψες ; ».

Ο Μάρκος διαφωνεί με την προφορά (Μάρκος 15:34 «Και την ένατη ώρα, ο Ιησούς κραύγασε με δυνατή φωνή, λέγοντας :

« Ελωί, Ελωί, λαμά, σαβαχθανί ; », που ερμηνευόμενο, σημαίνει : « Θεέ μου, Θεέ μου, ως προς τι με εγκατέλειψες ; »)

Ο Λουκάς αναφέρει πως: Και ο Ιησούς, αφού φώναξε με δυνατή φωνή, είπε: Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε.(23:46)

Ενώ πιο λακωνικός είναι ο Ιωάννης: Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς το πήρε, είπε:

Τετέλεσται• και αφού έγειρε το κεφάλι, παρέδωσε το πνεύμα. (19:30)

Αντιφάσεις υπάρχουν και στις αναφορές της ανάστασης, της τελευταίας επαφής με τους μαθητές αλλά και στην ανάληψη, οι οποίες μοιάζουν λογικές: εφόσον δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν μεταξύ τους για όσα έβλεπαν και άκουγαν, πως να συμφωνήσουν στα μεταφυσικά ;

Οι χριστιανοί απολογητές δεν έχουν καταφέρει να δώσουν μια πειστική εξήγηση. Προσπάθησαν να στρέψουν αλλού την προσοχή μιλώντας για το δήθεν μήνυμα, ενώ από την στιγμή που η θεοπνευστία του βιβλίου καταρρίπτεται, αμφισβητείται ευθέως η ύπαρξη κάποιου μηνύματος. Έτσι λοιπόν η ορθόδοξη Απολογητική δέχεται ότι τα Ευαγγέλια είναι μεν θεόπνευστα, αλλά μόνο ως προς το γενικότερο δογματικό τους περιεχόμενο. Μην έχοντας απαντήσεις, προτίμησαν να απορρίψουν μόνοι τους την θεϊκή προέλευση και να δεχτούν τα πάντα μέσα στο ιερό τους βιβλίο ως αλληγορία, ερμηνευμένη κατά το συμφέρον τους.

Οι αντιφάσεις των Ευαγγελίων για το Πάσχα

Λέγεται ότι τις ημέρες του εβραϊκού Πάσχα συνελήφθη, σταυρώθηκε και αναστήθηκε ο Ιησούς.

Οι μόνες πηγές που έχουμε για τα όσα λέγεται ότι διαδραματίστηκαν εκείνες τις μέρες είναι τα τέσσερα ευαγγέλια.

Μόνο που αν τα διαβάσει κάποιος συγκριτικά θα διαπιστώσει ότι οι αφηγήσεις διαφέρουν και μάλιστα σε πολλά σημεία οι διαφορές είναι σημαντικές.

Το κείμενο είναι λίγο μεγάλο διότι και τα διαδραματιζόμενα είναι πολλά.

Γι' αυτό θα αναφερθώ σε κάποια από τα διαδραματιζόμενα και εντελώς επιγραμματικά.

Του λόγου μου το αληθές μπορεί κάποιος να το διαπιστώσει ακολουθώντας τις παραπομπές.

Μετά την σύλληψη

Μετά την σύλληψη που έγινε το βράδυ στο Όρος των Ελαιών, σύμφωνα με τον Ματθαίο (26:57-75), ο Ιησούς οδηγείται στο σπίτι του αρχιερέα Καϊάφα.

Εκεί ήταν μαζεμένοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι που αναζητούσαν κάποιους να ψευδομαρτυρήσουν. Τελικά βρέθηκαν δύο οι οποίοι κατηγορήσαν τον Ιησού ότι αυτός είπε πως μπορεί να γκρεμίσει το ναό του Θεού και μέσα σε τρεις μέρες να τον ξαναχτίσει.

Ο Μάρκος (14:53-72) αναφέρει ότι ο Ιησούς μεταφέρθηκε στο σπίτι κάποιου αρχιερέα (δεν αναφέρεται σε όνομα).

Εκεί ήταν μαζεμένοι οι προαναφερόμενοι αλλά οι αρχιερείς και ολόκληρο το συνέδριο δεν έβρισκαν κάτι για να τον κατηγορήσουν.

Και μας λέει ότι εκείνοι που ψευδομαρτυρούσαν δεν ήταν δύο αλλά πολλοί και δεν συμφωνούσαν μεταξύ τους.

Ο Λουκάς (22:66-71) οδηγεί τον Ιησού στον αρχιερέα το πρωί και όχι το βράδυ αμέσως μετά τη σύλληψη.

Δεν οδηγείται στο σπίτι του Καϊάφα ή του όποιου αρχιερέα (σύμφωνα με τον Μάρκο) αλλά στην αίθουσα του συνεδρίου.

Στον Λουκά δεν υπάρχουν ψευδομάρτυρες, αλλά οι κατηγορίες απευθύνονται από τα μέλη του συμβουλίου.

Εντελώς διαφορετικά τα παρουσιάζει ο Ιωάννης (18:13-14).

Γράφει ότι αμέσως μετά τη σύλληψη ο Ιησούς οδηγείται πρώτα στον Άννα, πεθερό του Καϊάφα, κάτι που δεν αναφέρουν καθόλου οι υπόλοιποι.

Μετά την ανάκριση από τον Άννα οδηγείται στον Καϊάφα (18: 24).

Δεν αναφέρεται στο τι έγινε στο σπίτι του Καϊάφα, ούτε αναφέρεται σε ψευδομάρτυρες.

Η άρνηση του Πέτρου

Είναι γνωστό ότι ο Πέτρος αρνήθηκε τρεις φορές τον δάσκαλο του.

Πότε έγινε αυτό;

Ο Ματθαίος (26:58) λέει ότι ο Πέτρος ήταν στο σπίτι του Καϊάφα και παρακολούθησε την δίκη, καθήμενος στην αυλή. Ενώ ήταν εκεί μια δούλη και του λέει ότι ήταν μαζί με τον Ιησού και εκείνος αρνείται για πρώτη φορά (26:70).

Η άρνηση επαναλαμβάνεται αμέσως μετά όταν άλλη δούλη του κάνει παρόμοιο ερώτημα, ενώ η τρίτη άρνηση έρχεται όταν και άλλοι του είπαν το ίδιο.

Αμέσως μετά την τρίτη άρνηση έκραξε ο πετεινός (26:71-74).

Στον Μάρκο (14:66-72) έχουμε διαφορετική εξέλιξη των πραγμάτων.

Οι δούλες δεν είναι δύο αλλά μία.

Και ο πετεινός κράζει κάθε φορά που ο Πέτρος αρνείται τον δάσκαλο του και όχι στο τέλος.

Στον Λουκά (22:56-62) έχουμε τρεις απαντήσεις του Πέτρου σε ερωτήσεις τριών διαφορετικών ανθρώπων. Και ύστερα από τις απαντήσεις κράζει και ο πετεινός.

Ο Λουκάς σημειώνει μάλιστα ότι τις τρεις αρνήσεις τις άκουσε ο Ιησούς ο οποίος γύρισε και τον κοίταξε.

Μια άλλη διαφοροποίηση είναι ότι στον Λουκά ο Πέτρος αρνείται τον Χριστό πριν τη δίκη, ενώ στον Ματθαίο και στον Μάρκο η άρνηση γίνεται κατά την διάρκεια της δίκης.

Ενώ οι τρεις υποστηρίζουν ότι όλα διαδραματίστηκαν στο σπίτι του Καϊάφα, ο Ιωάννης (18:15-18) επιμένει ότι όλα έγιναν στο σπίτι του Άννα.

Κατά τον Ιωάννη ο Πέτρος δεν ήταν μόνος αλλά συνοδευόταν από άλλον ένα μαθητή (προφανώς αναφέρεται στον εαυτό του).

Ο Πέτρος στεκόταν έξω και τον έβαλε μέσα ο άλλος μαθητής.

Η πρώτη άρνηση του Πέτρου έγινε όχι όταν καθόταν μαζί με τους άλλους στην αυλή αλλά όταν έμπαινε μέσα! Και δεν έγινε από δούλη αλλά από μια νεαρή υπηρέτρια θυρωρό. Η δύο άλλες αρνήσεις γίνονται μέσα στην αυλή του Άννα κι εκεί κράζει και ο πετεινός.

Η Σταύρωση

Σύμφωνα με τον Ματθαίο (27:32-33) μετά την απόφαση για σταύρωση του Ιησού, οι στρατιώτες ενώ έβγαιναν έξω, βρήκαν έναν άνθρωπο Κυρηναίο, που τον έλεγαν Σίμων· αυτόν αγγάρευσαν για να σηκώσει τον σταυρό του και να τον μεταφέρει μέχρι τον χώρο της σταύρωσης, τον Γολγοθά.

Οι αναφορές του Μάρκου (15:21-22) και του Λουκά (23:26-27) είναι παρόμοιες.

Εκείνος που διαφοροποιείται είναι και πάλι ο Ιωάννης (19:17) ο οποίος γράφει ότι: «Και βαστάζοντας τον σταυρό του βγήκε έξω στην τοποθεσία, που λέγεται τόπος Κρανίου, ο οποίος στην Εβραϊκή λέγεται Γολγοθά».

Διαφωνία μεταξύ των τριών έχουμε ακόμα και στο περιεχόμενο της επιγραφής που τοποθέτησαν οι Ρωμαίοι πάνω στο σταυρό.

Ο Ματθαίος (27:37) λέει ότι η πινακίδα έγραφε: «Αυτός είναι ο Ιησούς, ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

Ο Μάρκος (15:26) λέει ότι έγραφε μόνο: «Ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

Ο Λουκάς (23:38) λέει ότι η επιγραφή ήταν «γραμμένη με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά: Αυτός είναι ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

Ο δε Ιωάννης (19:19) γράφει ότι η επιγραφή έγραφε: «Ο Ιησούς ο Ναζωραίος ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

Οι δύο ληστές

Οι συσταυρωμένοι ληστές είναι δύο. Ο ένας δεξιά κι ο άλλος αριστερά του Ιησού.

Τι έκαναν οι δύο κακούργοι επάνω στον σταυρό ;

Ο Ματθαίος (27:44) και ο Μάρκος (15:32) μας λένε ότι όπως και ο υπόλοιπος κόσμος, έτσι και οι δύο ληστές κορόιδευαν τον Ιησού πάνω στο σταυρό. Ο Λουκάς (23:39-40) όμως, μας πληροφορεί ότι τον κορόιδευε ο ένας ενώ ο άλλος τον επέπληξε για την συμπεριφορά του. Ο Ιωάννης δεν αναφέρει τίποτε απολύτως γύρω από αυτό το θέμα.

Ο Θάνατος του Ιησού

Σύμφωνα με τους ευαγγελιστές ο Ιησούς πέθανε μεταξύ των ορών 12 το μεσημέρι και 3 το απόγευμα. Και τότε έγιναν συνταρακτικά πράγματα.

Κατά το Ματθαίο (27:51-53) σκίστηκε στα δύο το καταπέτασμα του ναού, έγινε μεγάλος σεισμός, έσπασαν οι ταφόπλακες, άνοιξαν τα μνήματα και πολλοί άγιοι που είχαν πεθάνει αναστήθηκαν.

Μετά την ανάσταση αυτοί μπήκαν στην άγια πόλη και εμφανίστηκαν σε πολλούς ανθρώπους.

Κατά το Μάρκο (15:38-39) σκίστηκε μόνο στα δύο το καταπέτασμα του ναού.

Δεν έγινε κανένας σεισμός και κανένας δεν αναστήθηκε.

Ούτε ο Λουκάς (23:44-45) αναφέρει σεισμό και ανάσταση νεκρών. Λέει μόνο για το καταπέτασμα του ναού και ότι έπεσε σκοτάδι. Ο Ιωάννης και πάλι δεν αναφέρει τίποτε επί του προκειμένου.

Τι είπε πριν πεθάνει ο Ιησούς ;

Κατά τον Ματθαίο (27:46) είπε με δυνατή φωνή: «Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί;», δηλαδή, «Θεέ μου, Θεέ μου, για ποιον σκοπό με εγκατέλειψες;».

Κατά τον Μάρκο (15:34) είπε: «Ελωί, Ελωί, λαμά, σαβαχθανί;», που ερμηνευόμενο, σημαίνει: «Θεέ μου, Θεέ μου, ως προς τι με εγκατέλειψες;».

Κατά τον Λουκά (23:46) δεν είπε ούτε το ένα ούτε το άλλο αλλά: «ο Ιησούς, αφού φώναξε με δυνατή φωνή, είπε: Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε».

Ο Ιωάννης (19:30) διαφοροποιείται και πάλι εντελώς : « Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς το πήρε [το ξύδι], είπε: Τετέλεσται· και αφού έγερσε το κεφάλι, παρέδωσε το πνεύμα ». Έτσι απλά...

Η ανάσταση

Προβληματική είναι και η διήγηση της ανάστασης.

Κατά τον Ματθαίο (28:2-3) τα ξημερώματα της Κυριακής δύο γυναίκες η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία(;) πήγαν να δουν τον τάφο.

«Και ξάφνου, έγινε μεγάλος σεισμός· επειδή, ένας άγγελος του Κυρίου κατεβαίνοντας από τον ουρανό, ήρθε και αποκύλισε την πέτρα από τη θύρα, και καθόταν επάνω σ' αυτή. Η δε όψη του ήταν σαν αστραπή, και το ένδυμά του λευκό σαν χιόνι. Και από τον φόβο του οι φύλακες ταράχτηκαν, και έγιναν σαν νεκροί».

Τότε εμφανίστηκε ένας άγγελος ο οποίος είπε στις δύο γυναίκες να μη φοβούνται και ότι ο Ιησούς δεν είναι μέσα στον τάφο (28:5-7).

Ενώ οι δύο γυναίκες έτρεχαν να το πούνε στους μαθητές, συναντήθηκαν με τον Ιησού.

Κατά τον Μάρκο (16:1) οι γυναίκες δεν ήταν δύο αλλά τρεις η Μαρία η Μαγδαληνή, η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη.

Επίσης, δεν πήγαν για να δουν τον τάφο όπως λέει ο Ματθαίος αλλά και «για να αλείψουν το σώμα του Χριστού ».

Σε αντίθεση με τον Ματθαίο, ο Μάρκος (16:4) λέει ότι η πέτρα είχε ήδη μετακινηθεί όταν οι γυναίκες πήγαν εκεί. Δηλαδή οι γυναίκες δεν ήταν μάρτυρες της καθόδου του αγγέλου και της μετακίνησης της πέτρας όπως λέει ο Ματθαίος.. Δεν εμφανίστηκε ο Άγγελος όπως λέει ο Ματθαίος αλλά ο Άγγελος καθόταν μέσα στον τάφο ! Ο Μάρκος διαφωνεί με τον Ματθαίο ότι ο Ιησούς εμφανίστηκε στις γυναίκες ενώ έφευγαν από τον τάφο.

Λέει (16:9-10): «Και αφού αναστήθηκε το πρωί τής πρώτης ημέρας τής εβδομάδας, φάνηκε πρώτα στην Μαρία την Μαγδαληνή, από την οποία είχε βγάλει επτά δαιμόνια. Εκείνη πήγε και το ανήγγειλε σ' αυτούς που είχαν σταθεί μαζί του, ενώ πενθούσαν και έκλαιγαν.»

Ο Λουκάς (24:1) λέει ότι οι γυναίκες πήγαν να αλείψουν με μοίρα τον νεκρό.

Λέει ακόμα (24:10) ότι ήταν πολλές οι γυναίκες, ανάμεσα τους και η Μαρία η Μαγδαληνή, η Ιωάννα και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και όχι η Σαλώμη όπως λέει ο Μάρκος.

Κατά τον Λουκά (24:4) οι γυναίκες δεν είδαν ένα αλλά δύο αγγέλους!

Επίσης πρέπει να σημειώσουμε ότι κατά τον Λουκά (24:13-17) ο Ιησούς δεν εμφανίστηκε ούτε στις δύο γυναίκες του Ματθαίου ούτε στην Μαγδαληνή του Μάρκου αλλά φανερώθηκε αργότερα σε δύο άλλους μαθητές που πήγαιναν από την κωμόπολη Εμμαούς προς τα Ιεροσόλυμα. Ο ένας μάλιστα ονομαζόταν Κλεόπας (24:18).

Ο Ιωάννης (1:1-15) ανατρέπει άρδην τα πράγματα.

Η Μαγδαληνή πάει μόνη της στο μνήμα και το βρίσκει ανοιχτό.

Φεύγει και πάει να βρει τον Πέτρο που του λέει τα καθέκαστα. Ο Πέτρος μαζί με τον Ιωάννη τρέχουν στο μνήμα.

Όταν έφυγαν οι δύο, εμφανίζονται δύο άγγελοι και ενώ συνομιλούσε μαζί τους της εμφανίστηκε ο Ιησούς τον οποίο αρχικά δεν κατάλαβε.

Στην συνέχεια μετά από εντολή του Ιησού η Μαγδαληνή φεύγει και πάει να ενημερώσει τους μαθητές...

Η ανάληψη στον ουρανό

Αν είχαμε μόνο τα ευαγγέλια του Ματθαίου και του Ιωάννη, σίγουρα δεν θα ξέραμε ότι ο Ιησούς αναλήφθηκε στον ουρανό.

Ο Ματθαίος (28:17-20) τελειώνει το ευαγγέλιο του βάζοντας τον Ιησού να δίνει εντολή στους μαθητές να πορευθούν και να διδάξουν όλα τα έθνη και ότι θα είναι μαζί τους μέχρι την συντέλεια του αιώνα.

Ο Μάρκος (16:14-20) τελειώνει το ευαγγέλιο του με παρόμοια λόγια με την προσθήκη ότι «αφού τους μίλησε, αναλήφθηκε στον ουρανό, και κάθισε στα δεξιά του Θεού».

Στον Λουκά (24:40-53) ο Ιησούς βρίσκεται και πάλι ανάμεσα στους μαθητές αλλά τους λέει άλλα πράγματα. Τους βγάζει έξω από την Ιερουσαλήμ και τους πήρε μέχρι την Βηθανία όπου « ενώ τους ευλογούσε, αποχωρίστηκε απ' αυτούς, και ανυψωνόταν προς τον ουρανό ».

Ο Ιωάννης (20:15-31) βάζει τον Ιησού να εμφανίζεται στους δέκα μαθητές και είναι ο μόνος που αναφέρεται στο περιστατικό με τον Θωμά. Ο Ιωάννης είναι επίσης ο μόνος που αναφέρεται στην επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος.

Ο τέταρτος ευαγγελιστής κλείνει το ευαγγέλιο του λέγοντας ότι ο Ιησούς έκανε πολλά θαύματα μπροστά στους μαθητές του (κάτι σαν μια τελευταία παράσταση) που δεν μπορούν να περιληφθούν σε ένα βιβλίο.

Και βεβαίως δεν αναφέρεται σε καμία ανάληψη στον ουρανό.

Αυτά σε μεγάλη συντομία γύρω από όσα γράφουν οι ευαγγελιστές για το συγκεκριμένο θέμα.

[ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ 'ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ' ►](#)

ΜΙΑ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εδώ σημειώνουμε μια μεγάλη αντίφαση όλων των Ευαγγελίων.

Στα κείμενα ομολογίας τού Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, όπως τον αποκαλούν οι χριστιανοί, περί του Ιησού Χριστού και στα κείμενα της Βαπτίσεως του Ιησού από τον Ιωάννη Βαπτιστή, Ματθαίος κεφάλαιο 3, Μάρκος 1: 1-11, Λουκάς 3: 1-22, Ιωάννης 1: 6-37, 3: 22-36 βλέπουμε τα εξής:

Ο δερματοντυμένος, γλίτσης, αγριάνθρωπος της ερήμου της Υπεριορδανίας, ακριδοτραφείς και κατά πάσα πιθανότητα Εσσαίος Ιωάννης αποκαλεί τον Ιησού: Αμνό του Θεού, Χριστό, Μεσσία, οπίσω του ερχόμενο, πρώτον του, κλπ. Ομολογεί ότι ούτε τα κορδόνια των παπουτσιών του δεν μπορεί να λύσει, κλπ. Λέγει στον Ιησού ότι αυτός πρέπει να βαπτιστεί από αυτόν και όχι ο Ιησούς από εκείνον. Μιλάει για νέο βάπτισμα όχι με ύδωρ αλλά με πνεύμα άγιο και πυρ, και πολλά άλλα τέτοια βομβώδη, που μπορείτε να τα διαβάσετε μέσα στις παραπομπές που αναγράψαμε. Με τα πολλά, ο Ιωάννης τελικά επείσθη από τον Ιησού να τον βαπτίσει. Κατά την βάπτιση έγιναν τέρατα και σημεία. Άνοιξαν οι ουρανοί. Η φωνή του Θεού Πατρός Γιαχβέχ ακούστηκε να λέγει « ούτός εστιν ο υιός μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα. ». Το Πνεύμα κατέβηκε σαν περιστέρι και εκάθισε πάνω στην κεφαλή του Ιησού και έτσι εβεβαίωσε του λόγου το ασφαλές. Παραδόσεις, Απόκρυφα Ευαγγέλια και ορθόδοξα τροπάρια λένε ότι ο ποταμός «Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω» από την τρομάρα του, και πολλά άλλα τοιαύτα.

Ολίγον χρόνο μετά, στα ίδια τα Ευαγγέλια διαβάζουμε:

Ματθαίος 11: 2-6 «Ο δε Ιωάννης ακούσας εν τω δεσμωτηρίω τα έργα του Χριστού, πέμψας δύο των μαθητών αυτού είπεν αυτώ· συ ει ο ερχόμενος ή έτερον προσδοκώμεν; και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν αυτοίς· πορευθέντες απαγγείλατε Ιωάννη ακούετε και βλέπετε· τυφλοί αναβλέπουσι και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· και μακάριός εστιν ος εάν μη σκανδαλισθή εν εμοί.»

Λουκάς 7: 18-23 «Και απήγγειλαν Ιωάννη οι μαθηταί αυτού περί πάντων τούτων. και προσκαλεσάμενος δύο τινάς των μαθητών αυτού ο Ιωάννης έπεμψε προς τον Ιησούν λέγων· συ ει ο ερχόμενος ή έτερον προσδοκώμεν; παραγενόμενοι δε προς αυτόν οι άνδρες είπον· Ιωάννης ο βαπτιστής απέσταλκεν ημάς προς σε λέγων· συ ει ο ερχόμενος ή έτερον προσδοκώμεν; εν αυτή δε τη ωρα εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και πνευμάτων πονηρών και τυφλοί πολλούς εχαρίσατο το βλέπειν. και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν αυτοίς· πορευθέντες απαγγείλατε Ιωάννη είδετε και ηκούσατε· τυφλοί αναβλέπουσι και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται· και μακάριός εστιν ος εάν μη σκανδαλισθή εν εμοί.»

Δηλαδή τώρα τι γίνεται ; Ο Ιωάννης δεν ξέρει ποιος είναι ο Ιησούς και προσκαλεσάμενος δύο τινάς των μαθητών αυτού ο Ιωάννης έπεμψε προς τον Ιησούν λέγων· συ ει ο ερχόμενος ή έτερον προσδοκώμεν;

Αν και ο Ιησούς προειδοποιεί, λες και το είχε μυριστεί, «και μακάριός εστιν ος εάν μη σκανδαλισθή εν εμοί.», αυτή η αγεφύρωτη σκανδαλώδης αντίφαση που γράφτηκε από τα χέρια των ιδίων θεοπνεύστων Ευαγγελιστών, τα οποία έγραψαν και όλα τα άλλα, σκανδαλίζει τους θεολόγους από τον δεύτερο αιώνα και μετά. Τί να πούνε;

Ο κακοήθης και ψυχοπαθής Τερτυλλιανός περί το +200 έδωσε την εξής απάντηση: «Ο Ιωάννης όταν εβλήθη στην φυλακή έχασε την θεία χάρη και ξέχασε όσα είχε ομολογήσει και ότι είχε βαπτίσει τον Ιησού.». Εύγε μέγα τέρας Τερτυλλιανέ με την εφευρετικότητά σου ! Δεν σχολιάζομε άλλο αυτήν την απάντηση !

Ο Ιωάννης Χρυσόστομος πιο πονηρός και δόλιος είπε με «απόλυτη σιγουριά» ότι η αμφιβολία ήταν των μαθητών του Ιωάννη και όχι του ιδίου και γι' αυτό τους έστειλε για να διαπιστώσουν μόνοι τους ποιος ήταν αυτός ο Ιησούς. Κάτι τέτοιο όμως στα δυο κείμενα δεν υπάρχει. Ο Ματθαίος είναι σαφής : « Ο δε Ιωάννης ακούσας εν τω δεσμω-τηρίω τα έργα του Χριστού, πέμψας δύο των μαθητών αυτού είπεν αυτώ· συ ει ο ερχόμενος ή έτερον προσδοκώμεν;». Το «είπεν αυτώ·» είναι στον ενικό και μιλά ο Ιωάννης όχι άλλοι ! Στον Λουκά η λέξη τινάς, στην φράση «δύο τινάς των μαθητών αυτού ο Ιωάννης έπεμψε», σημαίνει ότι οι δύο μαθητές που έστειλε ήταν αυτοί που έτυχε να βρει εκείνη την ώρα μπροστά του και δεν τους επέλεξε λόγω του ότι αυτοί οι ίδιοι αμφέβαλαν. Επίσης η μετοχή «λέγων», στον Λουκά, είναι στον ενικό αριθμό και ο «λέγων» είναι ο ίδιος ο Ιωάννης! Πέραν τούτων όμως, η ίδια η απάντηση του Ιησού « και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν αυτοίς· πορευθέντες απαγγείλατε Ιωάννη α είδετε και ηκούσατε· » καθιστά σαφές ότι η εφεύρεση του Χρυσόστομου απορρίπτεται παταγωδώς, διότι η απάντηση του Ιησού απευθύνεται κατ' ευθείαν στον ίδιο τον Ιωάννη, έστω και μέσω αγγελιαφόρων. Η απορία του Ιωάννη παραμένει ακράδαντη ακόμα και αν υποθέσομε ότι οι δύο ή όλοι οι μαθητές του διατηρούσαν και αυτοί την ίδια απορία. Έτσι ο Χρυσόστομος απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι: ή δεν καταλαβαίνει τί διαβάζει ή δεν ξέρει τι γράφει ή ότι είναι βλαξ ή συνωμότης.

Αλλά είναι δυνατόν ο Ιωάννης, από την ημέρα της βαπτίσεως μέχρις ότου εβλήθη στην φυλακή, να μην είχε εξηγήσει στους μαθητές του ποιός ήταν ο Ιησούς τον οποίον συνεχώς ομολογούσε και όλα όσα συνέβησαν κατά την βάπτισή του; Η όλη ιστορία για τον Βαπτιστή Ιωάννη ήταν ο κηρυττόμενος του οποίου ήταν Πρόδρομος και Προφήτης. Άρα πως ήταν δυνατόν να μην είχε πει τίποτα στους μαθητές του ; Ακόμη, κάποιοι μαθητές του Βαπτιστού θα ήταν παρόντες κατά την Βάπτιση !

Στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο όμως, βλέπομε καθαρά ότι τέτοια εξήγηση είχε γίνει και ο Ιησούς είχε γνωρίσει μερικούς μαθητές του Ιωάννου, 1: 29-39, 3: 22-36, προτού ο Ιωάννης μπει φυλακή. Επίσης όπως λένε τα Ευαγγέλια, αυτά τα λόγια και πολλά άλλα, τα έλεγε σε όλο τον κόσμο, πόσον μάλλον στους μαθητές του !

Άρα ο Χρυσόστομος αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά ψεύτης και συνωμότης.

Σαν να μην έφτανε αυτό το μπουρδούκλωμα με τον Ιωάννη Βαπτιστή και τα βαπτίσματα του, έχομε επί πλέον και το εξής ανακάτεμά του σε ανύπαρκτες (μυθικές) γεωγραφικές τοποθεσίες του Παλαιστινιακού χώρου.

Η σημερινή κανονική Καινή Διαθήκη γράφει :

Λουκάς 3: 18 «πολλά μεν ουν και έτερα παρακαλών ευηγγελίζετο τον λαόν.»

Ιωάννης 3: 23 «ην δε και Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών εγγύς του Σαλείμ, ότι ύδατα πολλά ην εκεί, και παρεγίνοντο και εβαπτίζοντο.»

Όμως, ο γνωστός και πολύ σημαντικός Ελληνολατινικός κώδικας Bezae, της Καινής Διαθήκης (φυλάσσεται στη βιβλιοθήκη του Cambridge της Αγγλίας), ακόμα κατά το τέλος του 5ου ή αρχές του 6ου αιώνα γράφει:

Λουκάς 3: 18 «πολλά μεν ουν και έτερα παραινών ευηγγελίζετο τον λαόν.»

φράση που αποδίδει σαφές νόημα. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής δηλαδή έδινε παραινέσεις και με τις παραινέσεις του ευαγγελιζόταν τον λαό.

Όμως οι μετέπειτα διορθωτές που τα Ελληνικά τους ήταν χείριστα, δεν γνώριζαν την λέξη παραινών και την «διόρθωσαν» στην λέξη παρακαλών, πράγμα που τώρα δεν βγάζει νόημα.

Ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής όμως, όποιος και ήταν αυτός, με τα λίγα πτωχά Ελληνικά που ήξερε αν και θεόπνευστος, υπέθεσε ότι το σωστό πρέπει να είναι παρ' Αινών, και έτσι έγραψε «βαπτίζων εν Αινών». Είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι, αμφότερες οι τοποθεσίες Αινών και Σαλείμ δεν υπήρχαν. Ένεκα όμως αυτού του μύθου, του Ιωάννου του Ευαγγελιστού, σήμερα και οι δύο τοποθετούνται στους γεωγραφικούς χάρτες της Παλαιστίνης του καιρού εκείνου. (Μερικές φορές ολίγοι πιο ειλικρινείς θεολόγοι τις βάζουν με ερωτηματικά !)

Αυτό επίσης αποδεικνύει ότι ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής αν και Εβραίος εντοπίτης ψαράς δεν ήξερε την γεωγραφία του μικρού Παλαιστινιακού χώρου του και τα μέρη στα οποία τα ύδατα ήσαν πολλά. Το γεγονός αυτό είναι άλλο ένα πρόσθετο στοιχείο της ψευδεπιγραφίας του Ευαγγελίου αυτού, όπως και των τριών άλλων. Τα τέσσερα κανονικά Ευαγγέλια είναι ψευδεπίγραφα και εγράφησαν κατά διαστήματα και με πολλές επαναληπτικές διορθώσεις και προσθήκες από τον δεύτερο αιώνα και μετά. Είναι μυθολογικά κείμενα πίστεως που προσαρμόζονταν με το πέρασμα των αιώνων στις προκύπτουσες ανάγκες της πίστεως που προσπαθούσαν να προωθήσουν. Δεν έχουν καμία ιστορική αξία.

Απ' αυτό εδώ το βαρύ μπέρδεμα των Ευαγγελίων οι επιστημονικοί ερευνητές συμπεραίνουν ότι η Βάπτιση του Ιησού δεν έγινε ποτέ και είναι ένα παραμύθι που προστέθηκε μετά για να υποκλαπεί η παγανιστική και η Εσσαϊκή τελετή του Βαπτίσματος από τον Χριστιανισμό. Όπως επίσης έχομε αναπτύξει, ο Ιώσηπος, στην Ιουδαϊκή Αρχαιολογία, βιβλίο XVIII (18), στίχοι 116 - 119 και βιβλίο XX (20), στίχος 200, αναφέρει το βάπτισμα που έκανε ο Ιωάννης και την έννοιά με την οποία το έκανε και βλέπομε ότι ήταν πολύ διαφορετικό και με άλλη έννοια από το επίπλαστο χριστιανικό, διά συγχώρηση αμαρτιών και την απόταξη του Σατανά !

Από θεολογικής απόψεως η Βάπτιση ήταν αχρείαστη διότι ο Ιησούς ως Θεός δεν χρειαζόταν βάπτισμα. Όπως τα έγραψαν οι : Ματθαίος, Μάρκος και Λουκάς, μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι ο Ιησούς πήγε να βαπτισθεί από τον Ιωάννη Βαπτιστή ως απλός αμαρτωλός άνθρωπος, προτού πλεχθεί το παραμύθι ότι ήταν θεός. Ο εκ των δώδεκα όμως, Ευαγγελιστής Ιωάννης που παριστάνει και τον θεολόγο, δεν έχει αναφέρει την Βάπτιση στο Ευαγγέλιο του παρά μόνο τους ασαφείς στίχους: 1: 32-33 «και εμαρτύρησεν Ιωάννης [ο Βαπτιστής] λέγων ότι τεθέαμαι το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού, και έμεινεν επ' αυτόν. καγώ ουκ ήδην αυτόν, αλλ' ο πέμψας με βαπτίζειν εν ύδατι, εκείνός μοι είπεν· εφ' ον αν ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτός εστιν ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω.».

Ολίγον καιρό μετά ταύτα όμως, ο Ιωάννης Βαπτιστής επερωτά τον Ιησού Χριστό: «...συ ει ο ερχόμενος ή έτερον προσδοκώμεν;».

Αν εσείς, όποιοι είστε, βρείτε ποτέ άλλη καλλίτερη εξήγηση αυτής της αντιφάσεως, από αυτήν του Τερυλλιανού ή του Χρυσοστόμου, να την δημοσιεύσετε διεθνώς μήπως και ξελασπώσετε κατά τι την αρλουμπολογία και βλακεία της Εβραιο-γνωστικο χριστιανικής μάστιγας.

Δρ Ιωάννης Νεοκλής Φιλάδελφος Μ. Ρούσσοσ